

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{8}$ с. 30

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ, сѣбота 6 ноемврий 1882.

БРЮЙ 127.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Телеграмми.

Вратца, 2 ноемврий 1882 год.

Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Негово Височество при блѣскаво освѣтление, хвърляние на топове и множество събранъ на Раховската скеля народъ, заминалъ за Ломъ тѣзи заранъ часътъ въ четири.

И. д. управитель Николаевъ.

Ломъ, 2 ноемврий 1882 год.

Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Негово Височество часътъ на два благоволи да излѣзе отъ парахода и присѣтствува на тържественното освѣщение на Гимназията, което извърши Негово Блаженство Антимъ. Негово Височество биде посрѣщнатъ и испроводенъ до гимназията отъ ученицитѣ и учителитѣ отъ народнитѣ училища и множество народъ, който не престанно поздравяваше Любимийтъ Господаръ съ непрекъснато „урра“, придружени съ топовни гърмежи; при входа, на зданието го дочакаха учителитѣ и ученицитѣ отъ гимназията. Слѣдъ свършването обрядътъ Негово Височество отъ като обходи цѣлото здание, благоволи да посѣти окр. болница, околодока и казармитѣ. Негово Височество остана крайно задоволенъ отъ рѣдътъ въ болницата, само остана незадоволенъ отъ зданията на казармитѣ, понеже сж частни и полусерутени домове и благоволи да прикаже да се построи казарма за дружината.

Управитель: Ивановъ.

Ломъ, 2 ноемврий 1882 год.

Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Негово Височество благоволи да даде обѣдъ, на когото бидоха приканени Министра на Просвѣщението, Дружинний Командиръ, Директора на гимназията, азъ и град. кметъ. Както градътъ тѣй и новата гимназия сж великолепно освѣтлени; артифициални предмети се палятъ не престанно; народа играе българско хоро.

Управитель: Ивановъ.

Ломъ, 3 ноемврий 1882 год.

Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Негово Височество тръгна тази минута за София.
Управитель: Ивановъ.

Берковица, 3 ноемврий 1882 год.

Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Негово Височество прастигна благополучно въ Берковици на 10 ч. 10 м., тръгва на 10 ч. 20 м.

Извѣстия отъ Двора на Негово Височество

На 3 октомврий Негово Височество пристигна часътъ по 11 $\frac{1}{2}$ сутренъта въ Петроханъ. Тамъ биде посрѣщнатъ отъ Г. Вжлковича, Министръ на Външнитѣ Работи и Управляющий Министерството на Общитѣ Сгради и отъ начальника на строителний отдѣлъ, Г. Михайловича. Негово Височество при тѣхно присѣтствие тържественно откри ново-построеннитѣ пѣтища.

Софийский окръженъ управитель очакваше тоже въ Петроханъ Негово Височество и Го придружи до София.

Петъ километра вънъ града София, при село Върбица, Негово Височество биде посрѣщнатъ отъ Гг. Министритѣ, отъ Градоначалника и неговий помощникъ и отъ Софийский войнски начальникъ. Отъ тукъ придружихъ Негово Височество Собственния Му конвой и драгуни.

При входа въ града, при Шарения мостъ, Негово Високопреосвященство Митрополитъ Мелетий съ духовенството, градския кметъ, членоветѣ на общинския и окръжния съвѣти и мировитѣ сждии привѣтствувахъ Негово Височество съ добръ дошълъ. Множество граждане очаквахъ тоже Господаря. Войскитѣ бѣхъ расположены въ спалиръ отъ Шарения мостъ до Двореца, гдѣто единъ почетенъ караулъ отдаде военнитѣ почести на Негово Височество.

При Двореца Негово Височество биде посрѣщнатъ отъ подпредсѣдателя и отъ членоветѣ на Държавний Съвѣтъ, отъ Кассационний Сждъ, отъ Апелативний Сждъ, отъ Окрѣжний сждъ, отъ Главнитѣ Секретари и отъ Началницитѣ отдѣления при Министерствата.

Находящата се въ Столицата артилерия поздрави Негово Височество съ 101 вистрѣла.

Предъ Двореца войскитѣ съ музика на чело дефилираха предъ Господаря.

На 4 того Негово Височество благоволи да приеме на аудиенция предсѣдателя на Министерския Съвѣтъ, Негово Превъсходителство Генералъ Майоръ Соболевъ, Военний Министръ Негово Превъсходителство Генералъ Майоръ Баронъ Каульбарсъ, Управляющий Русското Дипломатическо Агентство Г. Арсениевъ и Негово Високопреосвященство Митрополитъ Мелетий.

Въ петъкъ, на 5 бидоха приети на ауденция отъ Негово Височество Г. г. Министритѣ Грековъ, Начовичъ и Вжлковичъ.

Въ сжщий день имаха тоже ауденция Негово Превъсходителство Генералъ Майоръ Соболевъ, Министръ на Вжтрѣшнитѣ Работи, Градоначалника Г. Карновичъ и градския кметъ г. Хаджиеновъ.

По Министерството на Правосѣдието.

УКАЗЪ

№ 727.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

Споредъ доклада на Нашътъ Министръ на Правосѣдието отъ 21 октомврий 1882 год. подъ № 147,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да уволнимъ Троянския мировий съдия Хараламбия Масарлова отъ длъжността, съгласно съ неговото желание.

II. Да премѣстимъ Дръновския мировий съдия Юрдана Рашенова на същата длъжностъ въ Троянъ, вмѣсто Масарлова.

III. Да премѣстимъ Сухиндолския мировий съдия Тодора Н. Жекова на същата длъжностъ въ Дръново, на мѣсто Рашенова.

IV. Исполнението на настоящий указъ възлагаме на Нашътъ Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Руссе на 28 октомврий 1882 год.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосъдието: Д. Грековъ.

По Министерството на Просвѣщението.

УКАЗЪ

№ 730.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България.

По предложението на Нашътъ Министръ на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ докладътъ му отъ 25 октомврий 1882 год. подъ No. 2863,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Назначава се отъ 15 октомврий т. г. Георги Смиловъ Провадийский околийский начальникъ, за директоръ на Силистренското трикласно училище съ опредѣлената за тая длъжностъ заплата.

II. Съ исполнението на настоящий указъ натоварва се Нашътъ Министръ на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ гр. Руссе на 27 октомврий 1882 г.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Народното Просвѣщение: Теохаровъ.

По Санитарната часть.

ПРИКАЗЪ

№ 10.

Съ настоящето си предписвамъ на всичкитъ г-да доктори, както находящи се на правителствена служба тъй също и на волнопрактикующитъ, за всяко появивше се въ практиката имъ заболѣвание отъ дифтеритъ, скарлатина, коръ, *Typhus exanthematicus* и *Typhus abdominalis* немедленно да донасятъ на градскитъ лекари, а гдѣто такива не съществуватъ на окръжнитъ. При това за да се избѣгне повтаряние на единъ и същи боленъ, като на два случая заболѣвание, въ свѣдѣнията да се означава: името прѣкорътъ, мѣстожителството (улица) и No. на къщата на болний, като въ същото време се упомяне за дезинфекционнитъ и други мѣрки, взети за предупреждение распространението рѣченитъ болѣсти.

Господа градскитъ и окръжнитъ лѣкари при получаванieto подобно донесение, длъжни сж да овѣдомятъ за това немедленно мѣстната администрация и писмено или телеграфически (гдѣто е нужно) гражданското медицинско управление.

София, 30 октомврий 1882 година.

Генералъ-Инспекторъ по Санитарната Часть
Лейбъ Медикъ Д-ръ Гриммъ.

Отъ Министерството на Вътрѣшнитъ Дѣла.

ОКРЪЖНО

№ 8265.

До г-да окръжнитъ управители и Софийский градоначалникъ.

За да има сила и значение едно постановление, трѣбва да бжде основано на нѣкой законъ или на нѣкой заповѣдь, която има сила на законъ. Същото е и за едно представление, молба или исканье. Това правило обаче до сега не се е изпълнявало съ всичката точностъ. Нѣкои административни учреждения и лица издаватъ прѣдписания, съ които заповѣдатъ да се извърши нѣщо, но нито споменуватъ на какво основание правятъ това. Такъвъ редъ до негдѣ се е оправдавалъ до сега, защото е владѣяла голѣма празнота въ законодателството на Княжеството; но занапрѣдъ слѣдъ издаване законитъ за изборитъ, за териториалното дѣление, за окръжнитъ управители и околийскитъ начальници, окръжнитъ съвѣти, общинитъ и чиновницитъ и пр. — закони, които съ най голѣма подробностъ и точностъ опредѣляватъ правата и длъжноститъ на властятъ и отношенията между нея и населението, трѣбва строго да се слѣди за избѣгване подобни опущения.

Ръководимъ отъ горѣизложеното, предлагамъ на г-да окръжнитъ управители и Столичний градоначалникъ да се распоредятъ щото за напѣдъ въ всичкитъ писменни актове, които излизатъ както изъ повѣренитъ имъ управления, така и изъ онѣзи на подвѣдомственитъ имъ учреждения и лица, да бжде споменъто на основание, на кой законъ (статия, членъ, параграфъ), правилникъ, указъ, приказъ или постановление се прави распореданъето, изложено въ актътъ. Това правило трѣбва да се пази толкова въ представленията до по-висшето началство, колкото и въ предписанията до подчиненитъ власти.

София, 2 ноемврий 1882 година.

Министръ на Вътрѣшнитъ Дѣла

Генералъ-Маиоръ Соболевъ.

Главенъ секретаръ: Д. Д. Агура.

За началникъ на отдѣлението: Т. Василевъ.

Въ брой 123 „Държ. Вѣстникъ“ на страница 984 втория етълбець отъ долъ на нагорѣ въ четвъртия редъ е пропуснъта печатна погрѣшка, а именно вмѣсто *служителъ и вѣренъ подданникъ* трѣбва да се чете и *вѣренъ служителъ*.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

изработенъ въ Министерството на Правосъдието подъ редакцията на бившия Министръ на Правосъдието Теохарова.

СЪДЕБНИ ЗАКОНИ.

Углавно сждопроизводство.

(Продължение отъ брой 126).

ГЛАВА ПЕТА.

Представяньето на обвиняемий при слѣдствието и за распитванъето му.

ОТДѢЛЕНИЕ ПЪРВО.

Призоваване или докарване на обвиняемий къмъ слѣдствието.

351. Призоваването на обвиняемий става съ писменна призовка, а когато той се нахожда въ мѣстото, гдѣто се произвежда слѣдствието, вика се устно.

352. Призовкитъ се испрацатъ въ два листове, отъ които единътъ се връчва на призоваемий, а на другий той се подписва, че е получилъ призовката.

353. Призовката, подписана отъ слѣдователя, трѣбва точно да показва:

- 1) лицето, което се иска при слѣдствието;
- 2) врѣмето и мѣстото за явяване;

3) дѣлото, за което се вика исканото лице, и

4) послѣдствията на неявяването.

354. Призовката, въ която не е изпълнена показаната въ горната статия форма, полицията трѣбва да я върне на съдебний слѣдователъ.

355. На призоваемий се назначава срокъ за явяване, съобразно съ разстоянието и мѣстнитѣ сръдства за съобщение.

356. Подателтъ на призовката забѣлѣзва върху нея врѣмето, когато е врѣчена и иска, щото въ дадената за това расписка да се означае врѣмето, когато е получена призовката. Ако призоваемийтъ се откаже да даде расписка, то подателтъ на призовката привиква двама свидѣтели, на които заявява за отказването на призоваемий и забѣлѣзва възъ двата листове на призовката, кому и кога именно тя е врѣчена и защо нѣма подписътъ на получившия.

357. Когато се врѣчва призовката на такъвъ обвиняемъ, който не знае да пише и да чете, то съдържанъето ѝ му се обявява предъ двама свидѣтели.

358. Когато обвиняемийтъ отсъствува отъ мѣстожителството си, призовката за виканъето се врѣчва, подъ расписка, или на одного отъ домашнитѣ му лица, преимущественно на по-старий, или на ступанина на къщата, или пъкъ на мѣстний полицейски служителъ и селскій кметъ.

359. Ако призовката не е врѣчена лично на обвиняемий, то единийтъ ѝ листъ се залѣпява: въ града — при къщата на полицейскій управителъ, а въ селото — при къщата на селскій кметъ или старший полицейскій служителъ.

360. Въ случай че се не открие мѣстото, гдѣто се нахожда обвиняемий, полицията съобщава за това на съдебний слѣдователъ, който представя на съда за издирване обвиняемий чрезъ обнародване за него въ вѣстницитѣ.

361. Призоваемийтъ е длъженъ да се яви лично и въ назначений срокъ; ако ли той, по законни причини, не може да се яви, трѣбва да представи удостовѣрение за това.

362. Законни причини за неявяване при слѣдствието се считатъ:

1) лишение отъ свобода;

2) прекъсване съобщенията въ врѣме на зараза, нашествие на неприятелъ, необикновенно разливане на рѣкитѣ, непроходими пътища презъ горитѣ и други подобни непреодолими препятствия;

3) ненадѣйно разоряване отъ нещастенъ случай;

4) болѣсть, по причина на която не може да се излѣзе изъ къщата;

5) смъртъ на родителитѣ, на мъжа, на жената или дѣцата, или пъкъ тежката имъ болѣсть, и

6) неприеманъето или несвоеврѣменното приеманъе на призовката.

363. Призоваемитѣ, които не сж се явили въ срока и не сж представили удостовѣрение за законнитѣ причини на неявяването, се докарватъ при слѣдствието. Безъ предварително призоваване могатъ да се докарватъ:

1) обвиняемитѣ въ престѣпления, за които въ закона сж предвидѣни наказания, съединени съ лишаванъе отъ граждански права, съ смъртъ и затваряне въ тъмница въ окови;

2) обвиняемитѣ въ по-маловажни престѣпления, когато не е могло да се призоватъ, по причина че сж се скривали, и

3) обвиняемитѣ, които нѣматъ постоянно мѣстожителство или извѣстно занятие.

364. Докарването на обвиняемий при слѣдствието става, слѣдъ като му се предяви формална за това призовка съ таково съдържанъе, съ каквото се прави призовка за слѣдствието (ст. 353).

365. Слѣдъ като се предяви на обвиняемий призовката за докарване, той се поканва отъ подателя да се съобрази съ нея, а въ случай че се не повини или съпротиви, обвиняемийтъ се докарва при слѣдствието съ помощта на полицията или на частни лица.

366. Докарване обвиняемий и вземанъето му подъ стража, освѣнъ крайни, не търпящи отлагателство, случаи, става денемъ. Всѣко, при тия дѣйствия, оскъряване личността на обвиняемий, подлежи на законна отговорность.

367. Додѣто се изпълни исканъето за докарването на обвиняемий той се държи подъ домашенъ запоръ или подъ стража.

368. Призовката за докарване, въ случай че отсъствува обвиняемий, се предава на окръжний управителъ, или на околийскій началникъ, или пъкъ на селскій кметъ, които и взематъ мѣрки за да доставятъ обвиняемий при слѣдствието.

369. За доставяне при слѣдствието лица, които сж вече подвържнати на задържанъе, съдебнийтъ слѣдователъ се отнася направо до надзирателя на тъмницата.

370. Обвиняемитѣ се призоваватъ или довоздатъ при слѣдствието, безъ да се гледа на тѣхнитѣ звания, чинове и лични преимущества; но слѣдователтъ не трѣбва нито да докарва, нито даже да призовава когото и да е за испитване, безъ достаточна за това основание.

371. Когато по болѣсть, или по други уважителни причини, призоваемийтъ или подлежащитѣ на докарване не може да се яви при слѣдствието, съдебнийтъ слѣдователъ, като се съображава съ голѣмата или малка важность на дѣлото, съ продължаванъето на препятствието за явяването, или самъ отива да распитва обвиняемий на мѣстото, гдѣто се нахожда, или учаква прекратяването на препятствието за явяването.

ОТДѢЛЕНИЕ ВТОРО.

Распитване на обвиняемий.

372. Съдебнийтъ слѣдователъ е длъженъ да распита първоначално обвиняемий незабавно и никакъ не по-късно отъ едно денонощие, слѣдъ явяването или докарването му.

373. Ако отъ обясненията на обвиняемий се покаже, че той е задържанъ отъ полицията за докарване при слѣдователя, по погрѣшка или недоразумѣние, то полицията е длъжна незабавно да го освободи, катозначи въ протокола причинитѣ, които сж я побудили да вземетая мѣрка.

374. Преди распитването на обвиняемий, съдебнийтъ слѣдователъ се удостовѣрява въ неговата самоличность и му обявява въ какво престѣпление той се обвинява.

375. Предлагаемитѣ на обвиняемий питання трѣбва да сж кратки и ясни.

376. Слѣдователтъ не трѣбва да се домогва да накара обвиняемий самъ да се признае, нито съ обѣщания, нито съ заплашвания или съ други подобни мѣрки на домогателство.

377. Ако обвиняемийтъ се откаже да отговаря на предложенитѣ му питання, слѣдователтъ, откакъ забѣлѣжи това въ протокола, търси други законни сръдства за откриванъе на истината.

378. Всѣкой обвиняемъ се испитва отдѣлно, като се взематъ мѣрки, щото подозрѣваемитѣ за едно и сжщо престѣпление да не могатъ да се сговарятъ помежду си.

379. На книжовнитѣ се предоставя сами да записватъ въ протокола отговоритѣ, които сж дали устно.

380. Показанията на обвиняемий се записватъ въ първо лице, съ собственитѣ му думи, безъ никакви измѣнения, изоставяния и добавяния. Простонароднитѣ думи и изражения, а така сжщо и мѣстнитѣ или не твърдѣ понятия, се обясняватъ въ заградителни.

381. Кога се распитва обвиняемий, който говори непонятенъ за съдебний слѣдователъ языкъ, повиква се нѣкое лице, което знае тоя языкъ.

382. Когато се произвежда слѣдствие върху нѣми и въобще лица, които не могатъ да предаватъ мислитѣ си съ думи, пазятъ се слѣдующитѣ правила:

1) ако обвиняемитѣ не могатъ да даватъ показанията си съ писмо, тѣ се испитватъ посръдствомъ лица, които сж навикнали точно да разбиратъ тѣхнитѣ знакове;

2) когато се произвежда слѣдствие за престѣпления, които влекатъ слѣдъ себеси смъртно наказание, или затваряне въ тъмница съ окови, за предаване питаннята и

отговоритѣ се не допускатъ най-близнитѣ наследници на обвиняемий;

3) ако слѣдствието се произвожда въ градъ, дѣто има завѣдение за възпитание на глухонѣмитѣ, призовава се единъ отъ надзирателитѣ на това заведение;

4) обясняющитѣ се съ глухонѣмитѣ чрезъ знакове сж длъжни едноврѣменно да произносятъ съ думи всичко това, което тѣ исказватъ и за което ги питатъ.

383. Когато възрастта на обвиняемий може да има влияние върху вмѣняването за направената вина, или върху опредѣлението на наказанието му, неговото показание за годинитѣ се провѣрява съ справка въ метрическитѣ книги; ако ли е невъзможно да се направи тая справка, възрастта на обвиняемий се опредѣлява посрѣдствомъ освидѣтелствуването му чрезъ сждебний лѣкаръ.

384. Освѣнъ показанията на самий обвиняемъ, слѣдователтъ е длъженъ своеврѣменно да събере свѣдения за знанието му и да ли той нѣма нѣкакви заслуги и отличия, а така сжщо да ли отъ по-напрѣдъ не се е нахождалъ подъ сждъ и ако се е нахождалъ, то каква пресжда е постановена по дѣлото му; но ако би че се не получатъ тия свѣдѣния, по-нататашний ходъ на дѣлото се не спира.

ГЛАВА ШЕСТА.

За пресичанье способитѣ на обвиняемий да се не отклони отъ слѣдствието.

385. Находящитѣ се подъ слѣдствие не трѣбва да се отдалечаватъ безъ позволение отъ слѣдователя, отъ тоя градъ или участъкъ, гдѣто се произвожда слѣдствието.

386. За да се възпрепятствува на обвиняемитѣ да се уклоняватъ отъ слѣдствието, взематъ се слѣдующитѣ мѣрки:

1) задължаватъ се съ подписъ, че щжтъ да се явятъ при слѣдствието и че нещжтъ да се отдалечаватъ отъ мѣстото, гдѣто живѣятъ;

2) даватъ се подъ поручителство;

3) взема имъ се залогъ;

4) турятъ се подъ домашенъ запоръ, и

5) взематъ се подъ стража.

387. Противъ обвиняемитѣ за злодѣяния или престжпления, които се наказватъ съ затваряне въ тъмница до три години, най-високата мѣрка за обезпечение може да бжде поручителство.

388. Противъ обвиняемитѣ за злодѣяния или престжпления, които се наказватъ съ затваряне въ крѣпости или въ тъмница отъ три до петнадесетъ години, най-високата мѣрка за обезпечение може да бжде влаганье залогъ или домашенъ запоръ.

389. Противъ обвиняемитѣ за злодѣяния или престжпления, които се наказватъ за до животъ съ затваряне въ тъмница или крѣпость, или пѣкъ съ смъртъ, най-високата мѣрка за обезпечение може да бжде държанье подъ стража.

390. Означенната въ горнята статия мѣрка може да се взема и противъ обвиняемитѣ, които нѣматъ постоянно мѣстожителство, ако и да се обвиняватъ за по-маловажни престжпления.

391. Когато се избиратъ мѣрkitѣ за пресичанье способитѣ на обвиняемий за да се не отклони отъ слѣдствието, взематъ се въ съображение не само строгостта на наказанието, което му се пада, но и силата на представенитѣ противъ него улики, възможността да скрие слѣдитѣ на престжплението, състоянието на здравieto, полтъ, възрастта и положението на обвиняемий въ обществото.

392. Всѣко състоятелно лице, общество или управление може да вземе обвиняемий подъ свое поручителство, като приеме възъ себе си паричната отговорность въ случай че той се отклони отъ слѣдствието.

Забѣлѣжка. Отговорностьта на поручителя или на залогодавеца, когато се произвожда слѣдствието, се простира само додѣто сждтъ постанови пресждата за обвиняемий.

393. Залогътъ трѣбва да се състои отъ пари или отъ движими имущества и може да се представя както отъ сжщий обвиняемъ, така и отъ всѣко друго лице.

394. Количеството на поручителството или на залога се опредѣля отъ сждебний слѣдователъ, съобразно съ стро-

гостята на наказанието, което се пада на обвиняемий, и съ имота на поручителя или залогодавеца.

395. Количеството на поручителството или на залога въ никакъвъ случай не може да бжде по малко отъ количеството за възнаграждението, което се иска отъ претърпѣвший отъ престжплението, ако искътъ му се подкрѣпя съ достовѣрни доказателства.

396. За приеманьето на поручителството или на залога, слѣдователтъ прави постановление, което се подписва както отъ него, така и отъ поручителя или залогодавеца, и дава имъ се въ преписъ.

397. Въ случай че обвиняемийтъ побѣгне или се отклони отъ слѣдствието и отъ сжда, вземаната отъ поручителя или представенната въ залогъ сума, като се отчислятъ отъ нея паритѣ, които може да се пресждятъ за възнаграждение на претърпѣвший отъ престжплението, остава за въ полза на хазната.

398. Догдѣ да представи поручителство или залогъ, обвиняемий се туря подъ домашенъ запоръ, или се задържа подъ стража.

399. Отпущаньето на обвиняемий подъ поручителство или оставаньето му на свобода съ обезпечение на залогъ, не го освобождава отъ запазване правилата, които сж предписани въ 385 статия.

400. Въ постановлението за вземанье подъ стража трѣбва да е точно забѣлѣжено:

1) отъ кого именно и кога е направено постановлението;

2) името, презимето, прѣкорътъ, званието и родината на задържаното лице;

3) престжплението, за което задържаний се обвинява или подозрѣва, и

4) основанията на задържаньето.

Въ края на постановлението трѣбва да има подписътъ на тогова, отъ когото е то направено.

401. Постановлението за вземанье подъ стража се предявява на обвиняемий когато се испраща въ мѣстото на затвора и, въ всѣкой случай до свършваньето на едно денонощие отъ врѣмето на неговото задържанье. Преписъ отъ това постановление се проважда на мѣстото, гдѣто е затворенъ обвиняемий.

Забѣлѣжка. Когато сж задържани нѣкои отъ служащитѣ и учащитѣ се въ гимназиитѣ, прогимназиитѣ и реалнитѣ училища, за участие или подозрѣние въ углавно престжпление, лицето, по распорѣжданieto на което тѣ сж задържани, увѣдомява незабавно за това, тѣхното началство.

402. Въ мѣстата на затворитѣ се държатъ регистри, въ които, щомъ се предаде затворника, означава се постановлението за неговото задържаванье. Въ регистра се расписва предаващия и приемащия затворника, за което първий получава, вмѣсто квитанция, преписъ отъ статията на регистра за да я представи на слѣдователя.

ГЛАВА СЕДМА.

За призоваваньето и распитваньето на свидѣлитѣ.

403. Свидѣлитѣ се распитватъ на мѣстото гдѣто се произвожда слѣдствието освѣнъ въ случайтъ, кога поради болѣсть или други причини, които имъ препятствуватъ да се явятъ при слѣдствието, стане необходимо (371 ст.) да се распитатъ тамъ гдѣто живѣятъ, или кога слѣдователтъ признае това за по-удобно.

Забѣлѣжка. Лицата, за които се споменува въ забѣлѣжката на 56 ст., когато сж призовани при слѣдствието, въ качество на свидѣтели, могатъ да молятъ сждебний слѣдователъ, въ продължението на три дни отъ врѣмето когато получатъ призовката, за да ги распита на мѣстото гдѣто живѣятъ.

404. Ако стане нужда да се распитватъ много свидѣтели отъ една околия, распитваньето се произвожда, въ всѣкой случай, на мѣстото, гдѣто се тѣ нахождатъ.

405. Свидѣлитѣ се призоваватъ да се явятъ при слѣдствието, по редътъ показанъ въ 351—360 статии.

406. Свидѣлитѣ отъ проститѣ воински чинове, които се нахождатъ на дѣйствителна служба, се призоваватъ чрезъ най-близното имъ началство, а офицеритѣ непосредственно съ призовки, но призоваванието имъ при слѣдствието не ги освобождава отъ обязанноститѣ на службата

имъ, ако тѣ не сж получили дозволение отъ своето начальство.

407. За явяване на свидѣлитѣ, до колкото е възможно, се назначава време, презъ което тѣ сж свободни отъ занятие.

408. Въ случай че нѣкой свидѣтель се не яви, безъ да представи законнитѣ причини, показани въ 362 ст., съдебниятъ слѣдователъ му налага парична глоба, не повече отъ сто лева, и испровожда му повторна призовка. Ако и подиръ това свидѣтельтъ се не яви въ срокътъ и не представи законни причини за неявяването си, той се докарва при слѣдствието.

409. Въ отношение къмъ военнитѣ лица, които се нахождатъ на дѣйствителна служба, законна причина за неявяване при слѣдствието се признава и недаденото имъ, по военни обстоятелства, дозволение отъ тѣхното начальство за да се отдалечатъ отъ мѣстото на службата.

410. Ако свидѣтельтъ, комуто за неявяване при слѣдствието е наложена парична глоба, представи въ двѣседмиченъ срокъ отъ деньтъ, когато му се е обявило за наложената глоба, удостоверение, че не могълъ да се яви по уважителни причини, то съдебниятъ слѣдователъ го освобождава отъ глобата.

411. Свидѣлитѣ се распитватъ незабавно, като се явятъ. Въ случай че по нѣкакво препятствие не може да се распитатъ въ продължението на дванадесетъ часове слѣдъ явяването имъ, причинитѣ за това се забѣлжватъ въ протокола, преписъ отъ който се дава на свидѣтеля, по исканьето му.

412. При предварителното слѣдствие свидѣлитѣ се привождатъ подъ клѣтва само въ слѣдующитѣ случаи:

- 1) когато свидѣтельтъ се е приготвилъ за далеченъ пътъ и връщаньето му може да се забави;
- 2) когато свидѣтельтъ се нахожда въ болѣстно състояние, което е опасно за живота му;
- 3) когато свидѣтельтъ живѣе извънъ предѣлитѣ на княжеството или вънъ отъ окръга на тоя сѣдъ, на когото е подсѣдно дѣлото, а при това далечъ и отъ мѣстото на съдебнитѣ засѣдания, щото му е невъзможно да се яви въ сѣда безъ особено затруднение.

413. Съ исклучение на означенитѣ въ горната статия случаи, съдебниятъ слѣдователъ не привожда свидѣлитѣ подъ клѣтва, но ги предизвѣстява че въ сѣда тѣхъ може да распитватъ и подъ клѣтва, като имъ дава да разбержтъ, че е необходимо да покажатъ всичко, право, по чиста совѣсть.

414. Когато се привождатъ свидѣлитѣ подъ клѣтва и когато се отвождатъ отъ распитваньето подъ клѣтва, както и когато се освобождаватъ нѣкои лица отъ всѣко свидѣтелствуване, слѣдователтъ се ржководи отъ правилата за распитваньето на свидѣлитѣ предъ сѣда.

415. Причинитѣ на отвода се излагатъ отъ слѣдователя ясно, даже и въ случаи, когато свидѣтельтъ се испитва безъ клѣтва, за да се вземжтъ въ съображение при распитваньето въ сѣда

416. Свидѣлитѣ се распитватъ единъ по единъ и, ако стане нужно, първоначално въ отсъствието на обвиняемитѣ и на прикосновенитѣ до дѣлото лица.

417. Питанията и отговоритѣ трѣбва да сж кратки и ясни. Всѣкой свидѣтель се распитва за отношенията му съ участвующитѣ въ дѣлото лица.

418. Распитване на свидѣтель, станало въ отсъствието на обвиняемий, се прочита на тоя послѣдний. Обвиняемийтъ има право да опровергава даденитѣ противъ него показания и да моли слѣдователя за да предложи на свидѣтеля нови питання.

419. Приведенитѣ отъ обвиняемий обстоятелства за опровержение показанията на свидѣтеля, трѣбва да се изслѣдватъ, ако иматъ сжщественно значение за дѣлото.

420. Когато се распитватъ свидѣтели, които се обясняватъ на языкъ непонятенъ за слѣдователя, а така сжщо и когато се взематъ показания отъ нѣми, пазжтъ се правилата, които сж постановени въ 381 и 382 статии.

421. Въ случай на необходимостъ, слѣдователтъ може изново да распитва свидѣтеля.

422. Свидѣлитѣ се турятъ лице съ лице въ слушаньето, кога отъ разяснението на противорѣчията въ тѣхнитѣ показания зависи по-нататашний ходъ на слѣдствието.

423. Показанията на свидѣлитѣ се излагатъ по сжщий редъ, както и показанията на обвиняемитѣ (378 и 380 ст. ст.). Въ протокола за распитваньето на всѣкой свидѣтель се означава какъ е дадено показанието: безъ клѣтва, или съ клѣтва. (Слѣдва).

Извлѣчение отъ рапорта на Силистренския окр. управитель подъ № 5386.

На 16 октомври н. г. 12 души разбойници се появили между селата Махмузлии и Дейрамларъ, Силистренско. За преслѣдванието и хващаньето имъ се взели най строги мѣрки.

Извлѣчение отъ рапорта на Разградския окр. управитель подъ № 5576.

На 18 октомври н. г. прѣзъ ноцъта въ мѣстностьта „Кулакъ Арнаудларъ“, близо до с. Сазлж, Разградска околия, 8 души разбойници нападнжли на 40 селени, които се връщали отъ Разградъ, и имъ ограбили 4360 гроша и разни въщи за 1724 гроша.

Прѣзъ сжщата ноцъ, 5 души разбойници нападнжли близо при с. Боразанъ, на единъ селянинъ изъ с. Сейдалъ, и му взели 24 лева и 50 гр. мѣдни.

За преслѣдванието на казанитѣ разбойници се взели на време мѣрки.

Мѣсечна вѣдомость

За числото на болнитѣ въ войската на Княжеството презъ мѣсець августъ 1882 година

Название на Войсковитѣ части	Въ околдоц.				Въ болницитѣ				Забѣлжка	
	имаше	дойдоха	оздравѣха	оставагъ	имаше	дойдоха	оздравѣха	умрѣха		
Дружини:										
Софийска № 1 на Н. Височество	8	26	27	7	2		1		1	
Кюстендилска № 2	—	—	—	—	14	15	18		11	окол. нѣма
Радомирска № 3	4	9	7	6	11	15	13		13	
Самоковска № 4	4	8	10	2	2	2	3		1	
Тетевенска № 5	9	13	15	7						
Плѣвненска № 6	8	21	24	5	2		2			
Ломъ-Паланска № 7		20	18	2	9	2	5		6	въ лаг. сборъ
Вратчанска № 8	13	14	17	10	2	6	4		4	въ лаг. сборъ
Берковска № 9	7	22	21	8	12	8	14		6	
Виддинска № 10	7		7		4		4			
Орханска № 11	6	63	61	8	12	32	34		10	
Раховска № 12		15	14	1	9	1	9		1	въ лаг. сборъ
Ловчанска № 13	3	11	10	4	9	22	14		17	въ лаг. сборъ
Севлиевска № 14	3	7	8	2	8	14	15		7	
Свищовска № 15		39	38	1	3	8	3		8	
Провадийска № 16	1	10	11		3	4	3		4	
Търновска № 17		51	51		18	4	14		8	въ лаг. сборъ
Габровска № 18	5	20	20	5	4	15	12		7	
Шуменска № 19	5	20	19	6	2	8	2	1	7	
Варненска № 20		17	17		9	5	12		2	въ лаг. сборъ
Еленска № 21	6	11	14	3	12	2	8	3	3	
Разградска № 22		26	26			5	4		1	въ лаг. сборъ
Русчукска № 23	9	32	35	6	5	3	4		4	
Силистренска № 24		16	13	3	1	11	10		2	въ лаг. сборъ
Конния Полкъ	15	12	18	9	2	4	3		3	въ лаг. сборъ
Артилерийския полкъ	7	2	9		6	3	1		8	въ лаг. сборъ
Софийско Артилерийско отделение		9	9		5		3		2	
Артилерийска Лаборатория	2	10	9	3	5		4	1		
Разградский Артилер. складъ										
Осадна рота		14	12	2	5	2	4		3	
Саперни роти	6	14	16	4	5	4	5	1	3	
Морска часть					2	2	4			
Собственний на Негово Високонвой	2	5	6	1	2	1	1		2	половината въ лагер. сборъ
Военно Н. Височество училище	5	29	30	4						
всичко	135	566	592	109	185	198	233	6	144	

Приходящи болни (Ambulator) = 582.

Забѣлжка. Презъ августъ мѣсець нѣкои части отъ войската за да зематъ участие въ лагерния сборъ подъ Шуменъ и за Височайши смотръ и маневри, трѣбваше да направятъ походъ и за нѣкои части на значително разстояние. По добититѣ свѣдѣния, похода войницитѣ пренесли твърдѣ добръ и санитарното състояние на частитѣ въ време похода е било най удовлетворително.

Лагерния сборъ и Височайши смотръ бѣха събрани и часть о запаснитѣ войници, които попълниха частитѣ. Въ цифритѣ за болѣзненостьта влиза и числото на болнитѣ отъ запаса и при все това тѣзи цифри за отчетния мѣсець показватъ най удовлетворително санитарно състояние на войската.

Главенъ Врачъ на войската Мирковъ.

Обща вѣдомость

за числото на болнитѣ, които сж се лѣкували въ болницитѣ презъ мѣсець септемврий 1882 година.

Название на болницитѣ		до мѣсець септ. имаше	дойдоха	оздравѣха	умрѣха	излѣзоха	за охтом. оставатѣ
I-во класни болници	Софийска	65	65	55	4	—	71
	Търновска	97	91	98	—	—	90
	Шумненска	60	67	70	8	—	49
	Варненска	48	76	69	4	—	51
	Руссенска	32	55	51	—	—	36
	Видинска	44	25	27	3	—	39
II-ро класни болници	Кюстендилска	20	34	31	1	—	22
	Самоковска	5	10	9	—	—	6
	Радомирска	19	10	17	1	—	11
	Севлиевска	12	25	28	1	—	8
	Ловчанска	19	31	34	1	—	15
	Габровска	14	24	20	—	—	18
	Еленска	16	34	32	—	—	18
	Свищовска	24	30	33	3	—	18
	Плѣвненска	31	41	39	1	—	32
	Разградска	17	43	26	3	—	31
	Ломъ-Паланска	20	23	18	—	—	25
	Берковска	20	46	44	—	—	22
	Силистренска	10	52	38	—	—	24
Ески-Джумайска	9	27	28	—	—	8	
III-о класни болници	Дупницка	12	6	10	1	—	7
	Ряховска	5	7	6	1	—	5
	Провадийска	9	12	12	1	—	8
	Добричска	5	19	16	1	—	7
	Балчикска	—	—	—	—	—	—
	Трънска	4	4	5	1	—	2
Всичко		617	857	816	35		623

Главенъ Врачъ на Гражд. Медицинско управление: Д. Молловъ.
Секретаръ: А. Мановъ.

Телеграфически Делеша

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Берлинъ, 2 ноемвр. Диеттата се отвори лично отъ Императора. Императорското слово оказва на голѣмата несъразмѣрностъ между приходитѣ и расходитѣ. То възвѣстява единъ проектъ за заемъ, и законопроекти: за облекчението училищнитѣ общински налози; за подобрението платитѣ на чиновницитѣ, и облекчението бѣдното население съ неотложното и съвършено унищожаване четертѣ най долни степени на даждията, разхвърлени по класове. Словото казва: подновението сношенията съ Римската Курия ускори укрѣплението на приятелскитѣ отношения и благорасположения на правителството. То и за въ бѣдѣще има да упражнява благоприятно влияние върху черковнитѣ работи.

Императорътъ съ особно задоволение извѣстява, че отношенията съ всичкитѣ външни държави го укрѣпватъ въ убѣждението какво добродѣянствата на мира ще останатъ уздравени.

Парижъ, 2 ноемвр. Г. Греви е малко нерасположенъ.

Лондонъ, 2 ноемвр. Въ камарата на общинитѣ, г. Гладстонъ иска за надѣжда, че наскоро ще склучи съ Египетъ конвенция, която ще има за главенъ предметъ, разноскитѣ за поддържанието 12 хиляди англичане войници презъ врѣмнатата оккупация на Египетъ.

Г. Гладстонъ неця да каже ще предложатъ друга една конвенция за бѣдѣщето управление на Египетъ, и ще бѣдѣтъ ли поканени другитѣ сили да зематъ участие въ тая конвенция.

Букурещъ, 3 ноемвр. Официалний вѣстникъ обнародва назначението на г. Балачиано за Румѣнски министръ въ Римъ, и назначението на г. Карна, който е депутатъ, на поста Румѣнски министръ въ Виенна.

Цариградъ, 2 ноемвр. Г. Радовичъ предалъ Султану писмата за повикванъето г. Хацфелда, както и своитѣ акредитивни писма, като казалъ, че съгласно съ даденитѣ нему инструкции, той ще употрѣби всичкитѣ си усилия за развитието и затяганието връскитѣ на приятелството, което тѣй честито съществува между Турция и Германия.

Лондонъ, 3 ноемвр. Daily news съобщава единъ слухъ, споредъ който Англия щяла да отстъпи на Франция председателството въ комиссията на общественитѣ Египетски дългове, като възнаграждение за унищожението на контрола, но никаква спогодба по тоя предметъ не била още склучена.

Пеца, 3 ноемвр. Унгарската делегация вотира кредита за поддържанието войски въ Босна и Херцеговина, слѣдъ едно живо разискване, въ което министра на общитѣ финансии г. де Калай и г. Андраши, опровергаха увѣренията на г. Szilajzi, депутатъ отъ оппозицията, който говори противъ ползовитостта и наврѣмнатостта на оккупацията.

Австрийската делегация вотира бюджетътъ на министерствата на войната, на финанситѣ и на външитѣ дѣла.

Преди вотириането, г. Пленеръ изрази миролюбивитѣ чувства на народноститѣ въ монархията, и констатира честитото съгласие върху този предметъ между правителството и народитѣ.

Г. Хюбнеръ, докладчикъ, съ задоволение забѣлѣзва съгласието на цѣлата делегация въ външната политика на правителството.

Каиро, 4 ноемвр. Сулеиманъ Даудъ паша исповѣдалъ предъ слѣдственната комиссия, че той билъ изгорилъ Александрия вслѣдствие на рѣшителнитѣ заповѣди отъ Араби, който го билъ натоварилъ още да убие Хедивътъ въ палата на Ремлехъ, но Султанъ паша му въсприятствувалъ да извърши това убийство.

Дърманский мировий сѣдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Негово Височество Александръ I-й Князь Българский, на 1882 год. септемврий 10 й день, Дърманский мировий сѣдия разгледа гражданското дѣло подъ No. 281/82 год. по искътъ на Молла Керима отъ с. Пещерна съ Герго Ганчовъ отъ с. Г. Брешица, по настоящемъ живущъ въ с. Зимничъ (Ромжния) за 730 гр. съ запись.

На основание чл. чл. 68, 71, 100, 103, 115, 116, 120 до 125 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Задочно рѣши:

Осѣжда Герго Ганчовъ да заплати на Молла Керимъ 730 гр. дългъ по запись, 18 лева за публикация призовка въ броевете No. 27, 28 и 29 отъ 1882 год. и всички други разноски, които ще по слѣдватъ до исплащанието му.

Това задочно рѣшение подлѣжи на отзивъ съгласно чл. 121 отъ същото сѣдопроизводство отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Мировий сѣдия: И. Ивановъ.

Секретаръ: Т. Бояджиевъ.

Шумненский мировий сѣдя.

ЗАДОЧНО РЪШЕНИЕ

№ 889.

Въ името на Негово Височество Александръ I. Князь Българский, на 1882 година 13 октомври Шумненский мировий сѣдя Н. Гиневъ, въ открито сѣдебно засѣдание разгѣда гражданското дѣло подъ № 889, по иска на Хасанъ Мехмедовъ Шумненский житель, настойникъ на сирацитѣ: Мехмеда, Ахмеда и Фатме Ибрѣмови, жители Шумненски, противъ Мехмеда Исуфовъ, тоже бивший Шумненский житель, по настоящемъ живущъ у града Ортакеовю, Едриненско окръжие „Турция“ за 2100 гроша по записъ. Отвѣтника Мехмедъ Исуфовъ призованъ чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ трикратно въ броеве 60, 61 и 62 за 13 число не се яви за отговоръ, нито лично нито чрезъ повѣренникъ. Като разгѣда дѣлото задочно, на основание чл. чл. 115 и 116 гражд. миров. сѣдопроизвод. мировий сѣдя намѣри: съ прошение 3 юний т. г. Хасанъ Мехмедовъ, настойника на сирацитѣ Ибрѣмови, Шумненски жители, дири по записъ дата 1870 г. 10 мартъ 2100 гр. съ припадающитѣ се законни лихви отъ датата на записа по 50% пар. съгласно 1 чл. лихоимството Оттоман. законъ за сирацитѣ отъ Мехмеда Исуфовъ, наедно съ сѣдебнитѣ права водене дѣлото разноски. Като зема предъ видъ: 1) иска на настойника — ищеца сумма 2100 гр. по записъ дата 1870 год. 10 мартъ, когото въ подкрепление (иска) прѣдстави и достовѣрността на когото неподлѣжи на съмнѣние: 2) не явката на отвѣтната въ сѣда безъ уважителни причини, и 3) прозбата на ищеца уважителна за възнаграждение по водение дѣлото така и сѣдебнитѣ разноски по публикуване призовката за лева двадесетъ и седемъ. То на основание ст. ст. 4, 48, 76, 100, 103, 115, 116 и 47 гражд. мирово сѣдопроизводство, чл. 1 Оттом. законъ, 99 чл. търгов. законъ прибавката, 971 Вр. Сѣд. Правила,

опрѣдели:

Задочно осѣжда, бивший Шумненский житель по настоящемъ пребивающъ у Ортакеовю Едриненско окр. „Турция“ Мехмеда Исуфовъ да брой двѣ хиляди и сто гроша по записъ 1870 г. 10 мартъ, на Хасана Мехмедова, настойника на сирацитѣ: Мехмеда, Ахмеда и Фатме Ибрѣмови, Шумненски жители съ припадающата се лихва по 50% пар. начиная 10 мартъ 1870 г. до окончателното исплащание; тѣй сѣщо да плати сѣдебнитѣ права водение дѣлото разноски шестдесетъ и петъ и други двадесетъ и седемъ лева за публикуване призовката въ „Държавенъ Вѣстникъ“. Това рѣшение е задочно, не въ окончателна форма, подлѣжи на Апелъ прѣдъ Шум. окр. сѣдъ,

мѣсеченъ срокъ отъ деня обявлението му въ „Държавенъ Вѣстникъ“ съгласно ст. 125 и 132 гражд. мир. сѣдопроизводство.

Мировий сѣдя: Н. Гиневъ.

Секретарь: Д. П. Молловъ.

2—(1508)—3

Отъ Военното Министерство.

О Б Я В Л Е Н И Е

На НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРА бѣше благоугодно да разрѣши, щото всѣка година да постѣпватъ бесплатно въ морското училище двѣ млади българчета.

Военното Министерство, по заповѣдта на Военния Министръ, като обявява това, добавя, че тѣй като отъ младежитѣ, които желаятъ да постѣпятъ въ споменѣното училище се искатъ познания отъ наукитѣ по опредѣлена программа, то желающитѣ при прошенията си трѣбва да прилагатъ освѣнъ метрическо и кръщально свидѣтелства още медицинско свидѣтелство за здравието му и свидѣтелство или аттестатъ за преминованието курса на наукитѣ въ нѣкое учебно заведение.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 761.

Чатакската митница обявява съ настоящето си за всеобщо знание, че на 23 идущий ноември часа отъ 1—6 послѣ пладнѣ, въ помѣщението и ще се произведе публиченъ търгъ за продажбата на 4 воденични и 15 точили каманье, взети контрабанда.

Желающитѣ да купятъ тѣзи каманье нека се явятъ въ канцелярията на митницата въ опредѣленото врѣме за да наддаватъ.

С. Чатакъ, 23 октомври 1882 год.

Управитель: С. Поповъ.

Писарь: З. Цончевъ.

2—(1521)—3

ИЗВѢСТІЕ

Имамъ честь да извѣстя, че въ работитѣ ми по покупка храни въ Рахово и околността му, освѣнъ досегашния тамъ мой управитель г-нъ Михалъ Димитровъ, назначавамъ днесъ за неговъ помощникъ, и г-нъ А. Иванчова, който тоже свободно ще управлява както въ присѣтствието тѣй и въ отсѣтствието на г-на Димитрова тамкашнитѣ мои работи.

Браила, 1 октомври 1882 година.

А. Емберико.

2—(1445)—2

Сравнителна Таблица

ЗА

Стойността на домашния работенъ добитъкъ, единъ екземпляръ, оцѣняванъ споредъ среднитѣ пазарни цѣни отъ 18-й до 25-й октомври 1882 год.

№ по редъ	Название на окръжитѣ	К о н ъ е				Б и в о л и				В о л о в е				К р а в и											
		Разпредѣлени по качество на три разряда																							
		I		II		III		I		II		III		I		II		III							
лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.				
1	Софийский (Трънскій)	200	—	120	—	70	—	—	—	—	—	—	—	100	—	90	—	80	—	80	—	60	—	40	—
2	Вратчанскій	—	—	—	—	70	—	—	—	160	—	100	—	—	—	120	—	60	—	—	—	—	—	—	—
3	„ (Бѣлослатина)	—	—	110	—	70	—	130	—	105	—	90	—	190	—	—	—	30	—	—	—	—	—	—	—
4	Кюстендилскій	93	—	80	—	50	—	—	—	—	—	—	—	80	—	48	—	30	—	—	—	42	—	—	—
5	Ломъ-Паланскій	—	—	125	—	72	—	—	—	—	—	100	—	—	—	100	—	—	—	—	—	—	—	—	—
6	„ (Кутловица)	—	—	—	—	70	—	—	—	165	—	70	—	—	—	125	—	70	—	110	—	70	—	50	—
7	„ (Берковскій)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
8	Видинскій	—	—	87	—	30	—	—	—	110	—	70	—	180	—	106	—	62	—	110	—	70	—	48	—
9	Свищовскій	300	—	200	—	100	—	250	—	250	—	150	—	250	—	200	—	150	—	150	—	80	—	60	—
10	Плѣвенскій	200	—	140	—	110	—	251	—	190	—	140	—	260	—	200	—	120	50	200	—	120	—	80	—
11	Севлиевскій	—	—	—	—	150	—	—	—	200	—	150	—	220	—	150	—	137	—	180	—	150	—	100	—
12	Руссенскій	—	—	—	—	60	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	90	—
13	Силистренскій	—	—	100	—	47	—	147	—	—	—	—	—	—	—	—	—	43	—	—	—	150	—	—	—
14	Шуменскій	200	—	150	—	68	—	175	—	140	—	101	—	182	—	136	—	106	—	116	—	95	—	77	—
15	Варненскій	180	—	160	—	75	—	180	—	120	—	100	—	160	—	80	—	60	—	100	—	80	—	70	—
16	„ (Добричъ)	180	—	125	—	70	—	250	—	180	—	90	—	210	—	130	—	72	—	142	—	96	—	56	—

За Началникъ на Отдѣлението М. А. Вазовъ.

Видинский окр. упр. съвѣтъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 635.

Видинский окръженъ управителенъ съвѣтъ съ настоящето си обявява, че ще продаде съ лицитационенъ търгъ слѣдующитѣ правителственни храни:

а) 1687 оки жито; б) 1504 оки ржжъ и в) 2852 оки ечмикъ.

Г-да желающитѣ да ги купятъ, се умоляватъ да присѣствуватъ при окончателний лицитационний търгъ, който ще се произведе въ канцеларията на съвѣта на 29 ид. ноемврий, часътъ на 5 слѣдъ пладнѣ.

Видинъ, 28 октомврий 1882 год.

Предсѣдатель: Е. Каменовъ.

Чл. Секретарь: З. Игнатовъ.

2—(1513)—3

Отъ Софийский бол. съвѣтъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

На 23 ноемврий т. г. въ Софийский окр. управителний съвѣтъ подиръ пладнѣ часа отъ 12 до 3 ще стане търгъ съ намалявание за направата на 300 чифта калцуни отъ Българската аба и 100 чифта чехли за болнитѣ въ Софийската I-во класна болница.

Предсѣдатель: Д-ръ Браделъ.

За секретарь: В. Чавдаровъ.

3—(1501)—3

Плѣвненский сѣдебенъ приставъ.**ЗАПРЕЩЕНИЕ.**

№ 256.

Долуподписанный Михаилъ Д. Цанковъ сѣдебенъ приставъ на III участъкъ при Плѣвненский окръженъ сѣдъ, на основание предписанието на Плѣвненский окръженъ сѣдъ отъ 12-ий августа т. г. подъ No. 3700 и опредѣлението на сѣщий сѣдъ подъ No. 2881, станало въ распорядителното му засѣдание отъ 10-ий сѣщий мѣсець и съгласно ст. 248 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, наложихъ запоръ върху недвижимитѣ имущества принадлежачи на Никополскитѣ жители: Асанъ Ефенди Сюлеймановъ, Мехмедъ Шахъ и наследницитѣ на Мустафа Бей Х. Кузовъ, за обезпечение искътъ предявенъ срѣщу тѣхъ отъ Свищовскитѣ жители Константинъ А. Х. Константиновъ и братъ му Прокопий, за 15451 лвъ 30 ст., а именно:

На Асанъ Ефенди Сюлеймановъ 1) една трета часть отъ половината воденица, находяща се въ селото Крѣта, Никополска околия, на рѣката „Витъ“, която воденица е отъ четири камака, съ принадлежностъ: мѣра около седемъ дюлюма и единъ земникъ съ дължина около 21 арш. и ширина около 8 арш. спредѣлена и отъ четиртѣхъ страни съ селска мѣра и се намира подъ надзора на ищитѣ; 2) една трета часть отъ цѣлѣ камакъ воденица съ исклучение на двѣ трети части отъ тази часть, находяща се на рѣката „Осьмъ“ до селото Вѣхто Новачени, Никополска околия, състояща отъ три камака, съ принадлежностъ: единъ земникъ, едно вѣхто здание, въ което прѣди 5—6 години сж работили два воденични камака и съ мѣра около шестъ дюлюма и е спредѣлена: съ рѣката „Осьмъ“, и отъ другитѣ страни съ селска мѣра; 3) една къща въ г. Никополь, въ махалата „Шахмелекъ“, съ четири отдѣления (стаи), на единъ катъ, съ мааза, отъ 32 арш. дължина и 10 арш. ширина и е сѣдстена: съ къщата на Мехмедъ Ниазифовъ, рѣката и отъ двѣ страни пѣтъ и 4) едно лозье въ чертата на сѣщий градъ, въ лозята „Чарталия Бааларж“, състояща отъ единъ дюлюмъ и сѣдственна: съ лозето на Мустафа зеть на Али Кочовъ, лозето на Юртъ Ибрамъ, пѣтъ и лозето на Капитанъ Димитръ.

На Мехмедъ Шахъ; 1) една трета часть отъ половината воденица, въ селото Крѣта, на рѣката „Витъ“, която воденица е отъ четири камака, съ принадлежностъ: мѣра около седемъ дюлюма и единъ земникъ съ дължина около 21 арш. и ширина 8 арш., спредѣлена и отъ четиртѣхъ страни съ селска мѣра и се намира подъ надзора на ищитѣ; 2) една воденица, отъ единъ камакъ, съ бостанъ около четири дюлюма, находяща се въ околността на селото Шийково, спредѣлена: отъ една страна съ селото Шийково и отъ другитѣ съ селска мѣра и 3) една нива отъ около десетъ дюлюма, находяща се въ мѣрата на сѣщето село, спредѣлена: съ нивата на Георги Георгиевъ, нивата на Манолъ Симеоновъ и отъ двѣ страни пѣтъ; и

Наслѣдницитѣ на Мустафа Бей Х. Кузовъ. Една трета часть отъ половината воденица, въ селото Крѣта Никополска околия, на рѣката „Витъ“, която воденица е отъ четири камака, съ принадлежностъ: мѣра около седемъ дюлюма и единъ земникъ съ дължина около 24 арш. и ширина около 8 арш., спредѣлена отъ четиртѣхъ страни съ селска мѣра и се намира подъ надзора на ищитѣ.

До снѣманието на настоящето запрещение, горѣпоменжитѣ имущества не подлежатъ на отчуждавание.

Плѣвненъ, 31 августъ 1882 год.

Сѣдеб. Приставъ: М. Д. Цанковъ.

3—(1270)—3

Объявление

№ 11.

В. ТЪРНОВСКИЙ ОКРЪЖЕНЪ СЪРЪ-ПАЗАРЪ е отворенъ всѣка седмица прѣзъ цѣлата година отъ петъкъ сутринята до сѣбота вечерята, съ бесплатни свидѣтелства.

Дирекцията на Търговското Акционерно Дружество въ г. В. Търново извѣстява на почитаемата публика, че възникналитѣ недоразумѣния мѣжду В. Търновския окръженъ управителенъ съвѣтъ и В. Търновското градско общинско управление, — които бѣха причина за побъркване на Дружественнитѣ дѣйствия по развитието на В. Търновския Съръ-Пазаръ, въ течението на 6—7 мѣсеци, — сж вече изравнени. Това се потвърдява и отъ обявлението на В. Търновското градско общинско управление подъ No. 1155 отъ 22 октомврий, което гласи:

В. Търновското градско общинско управление обявява за всеобщо знание телеграммата на г-на Министра на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла подъ № 7937 отъ 19 октомврий 1882 год. до г-на Търновский окръженъ управителъ, пратена въ общото управление отъ послѣдния при отношението № 6042 отъ 21 того:

„Търновскому окружному управителю. НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Господарьтъ като взе въ внимание просбата на града Търново и като желае съ всички възможни средства да помогне на икономическото развитие на тоя градъ, Височайше заповѣда да се причисли Търновския Съръ-пазаръ въ числото на другитѣ окръжни пазари, и да се представи на Търновското градско общ. управление правото да събира дохода отъ този пазаръ, въ течение на три години, срокъ отъ денътъ на сключения контрактъ съ Търновското Акционерно Дружество. Моля да обявите на населението на града Търново“.

Подписалъ: Министрътъ Генералъ-Маиоръ Соболевъ.

Приподписали: { Кметъ П. Бояджиевъ.
Секретарь Д. Атанасовъ.

Дирекцията на Дружеството като извѣстява за това почитаемата публика, има честь да объяви, че Дружеството ще продължава и за напредъ да издава бесплатно законнитѣ свидѣтелства за правопродаване добитъкъ, съгласно съ рѣшението на извънредното му учредително събрание. Дружеството прави тази отстъпка — бесплатно издаване свидѣтелства, — отъ своя страна, на посѣтителитѣ на Търновския окръженъ Съръ-пазаръ, само за развитието му. При това, Дирекцията на дружеството, има честь да извѣсти почитаемата публика, че освѣнъ удобната и широка мѣстностъ на В. Търновския окръженъ Съръ-пазаръ, нуждитѣ удобства за пазаря вече сж готови като: изобилна вода на срѣдъ пазаря, обширенъ ханъ съ удобни помѣщения за добитъкъ и проч. и проч.

При това дружеството като потвърдява и обявлението си отъ 24 юний т. г. моли почитаемата публика да посѣщава В. Търновския окръженъ Съръ-пазаръ, гдѣто освѣнъ удобствата и улесненията, които ще посрѣщне отъ страна на дружеството, посѣтителитѣ ще се ползватъ и отъ сѣдѣйствиета му, въ купило и проданъ всѣкакъвъ добитъкъ.

Дружеството обявява, че то купува и продава всѣкакъвъ добитъкъ по текущитѣ цѣни и постоянно има готова стока.

Търново, 24 октомврий 1882 година.

Директоръ: Н Константиновъ.

Кассиеръ: Георги Дончовъ (Мутафолу).

Забѣл. Покорно молиме редакцитѣ на Българскитѣ вѣстници да препечататъ това ни обявление.

Дирекцията.

1—(1522)—2